

La tornada al col·legi de la família Courtois

El matrimoni de Florence i Denis Courtois viu a París i tenen sis nens. La tornada al col·legi dels petits suposa una "revolució" en la família, que es viu millor amb esperit cristià.

07/11/2009

Florence, l'inici de les classes és de vegades una mica estressant, també per als pares. Com ho viviu?

Encara que mai podem evitar les presses de l'últim moment, intentem avançar-nos una mica perquè el canvi no sigui gaire brusc. Ja al final de les vacances, procurem restaurar el ritme escolar (sobretot, l'hora d'anar a dormir i de llevar-se). A més a més, els últims dies de vacances els celebrem especialment, perquè l'inici de l'any ens agafi amb forces.

I heu pensat ja en les activitats extraescolars?

Sí, les seleccionem plegats, en funció de les preferències dels fills i de les nostres possibilitats. El meu marit i jo parlem molt sobre cadascú, de manera que, per exemple, el qui és més tímid l'orientem a una activitat artística; i el qui és una mica egoista, a un esport d'equip. Perquè no es tracta de "ocupar" els fills, sinó de formar-los. Si una activitat extraescolar no educa o trenca el

funcionament normal de la resta de la família, la deixem estar.

I en general, preferim limitar les activitats dels fills durant el cap de setmana, ja que és el moment en què podem veure'ns, conèixer-nos, escoltar-nos... Si aquestes activitats es converteixen en una càrrega familiar –per exemple un torneig de futbol que se celebra en diumenge-, no val la pena. Com a norma, amb flexibilitat, fixem a cada fill dues activitats extraescolars: una esportiva i una intel·lectual.

Quin és el vostre objectiu com a pares?

Com a mare, des que cada fill neix, em dic: he ajudar-lo perquè creixi lliure, capaç de dir sí a allò que Déu espera d'ell o d'ella. Déu ens ha confiat els nostres fills. Espera de nosaltres que els preparem per ser autònoms, lliures, capaços d'afrontar la vida. Per això, educar no és tant

combatre els defectes com acréixer les qualitats de cadascú, regar les bones plantes perquè ofeguin les males herbes que tots deixem créixer dins. Tot això ens ajuda a pensar l'any que ara comença.

Teniu en compte les activitats de formació per a gent jove que ofereix l'Opus Dei?

Com a pares, sabem que en l'educació d'un fill influeixen tres components: els pares, l'escola i els amics. Per això, i especialment durant l'adolescència, és fonamental que almenys un altre d'aquests components coincideixi amb el nostre projecte educatiu. Si l'ambient escolar ens agrada, pot haver-n'hi prou. Però potser avui dia no sigui suficient. Per això, animem els nostres fills que freqüentin un club juvenil on s'organitzen activitats i poden conèixer l'esperit de l'Opus Dei i un ambient humà magnífic.

Nosaltres els convidem a provar, després, ells decideixen.

Com els ajudeu amb les tasques de l'escola?

Procurem ser exigents en aquest punt des del primer dia, també amb els fills més intel·ligents. És molt important per forjar la seva voluntat, perquè cada nen doni el millor de si mateix. Un cop que se'ls ha encarrilat en aquesta direcció, se'ls pot deixar sols. El contrari és molt difícil. Diria que impossible. Els pares hem d'estar atents a l'inici: quan arriben les qualificacions, poc es pot fer ja.

Denis, quin és el paper del pare ara que comença el curs escolar?

El diàleg entre marit i muller sobre els fills és fonamental. Jo forço una mica el meu horari per estar a casa aviat, per estar amb la meva dona i poder resoldre els dubtes dels nens. És fonamental proposar-los solucions

sensates als seus problemes
adolescents o infantils. Pare i mare
poden ajudar-se mútuament
canviant impressions sobre els fills,
sense guardar-se per a si
informacions que només danyarien
l'educació dels fills.

I com fer quan es té molta feina?

És veritat. De vegades és molt
temptador quedar-se al despatx a
treballar fins molt tard, deixar-se
veure pel teu cap, treure's la pressió
per a l'endemà... en comptes
d'arribar a casa aviat per comentar
el dia, ajudar als nens en els deures,
o banyar els més petits. A vegades,
caldrà quedar-se a l'oficina. Però
sempre va bé preguntar-se: ara, on
em necessiten més, aquí o a casa? I
respondre's amb sinceritat.

Sant Josepmaria Escrivà deia que els
fills són la nostra major riquesa, i
que cal estar disposats a tot -a
renunciar a un ascens o a rebre una

crítica a la feina- per cuidar aquest
tesor. És una qüestió de prioritats.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/la-tornada-
al-collegi-de-la-familia-courtois/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/la-tornada-al-collegi-de-la-familia-courtois/)
(12/08/2025)